

SÈRIE 4

La prova consta de quatre exercicis. L'exercici 1 és comú, mentre que els exercicis 2, 3 i 4 estan agrupats en dues opcions (A i B), escolliu UNA de les dues opcions (A o B) i resoleu els tres exercicis de l'opció triada.

Exercici de traducció (5 punts).

Tot i que la versió correcta del text pot adoptar formes distintes, donem la següent com a pauta orientativa:

“August després de dinar, vestit i calçat, descansava una estona, tapant-se els ulls amb la mà. Després de sopar es retirava a la seva petita llitera de treball; allí romania molta part de la nit. Traslladant-se finalment al llit, no dormia pas més de set hores i no pas de forma contínua, ans es despertava tres o quatre vegades en aquest interval de temps”.

OPCIÓ A**Exercici de morfosintaxi (1 punt)**

Opposita ad oculos manu és una construcció anomenada d'ablatiu absolut o participi no concertat; consta d'un nom en ablatiu (*manu*) amb el qual concorda un participi (*opposita*), del qual depèn un complement circumstancial (*ad oculos*).

Exercici de llengua, literatura o civilització romanes (2 punts)

1. b, 2. d, 3. a, 4. c

Exposició d'un tema de literatura o civilització romanes (2 punts)

El següent redactat és un simple model, que evidentment no ha de ser replicat per l'estudiantat.

Publi Virgili Maró va néixer prop de Màntua el 70 aC; va estudiar a Roma i a Nàpols; l'any 42 aC va ser desposseït de l'heretat paterna, quan hi va haver la distribució de terres als veterans que havien lluitat a la batalla de Filipos en el bàndol d'Octavi i Marc Antoni contra els assassins de Cèsar; va entrar a formar part del cercle literari de Mecenes, a l'ombra de l'emperador August. Al final de la seva vida va emprendre un viatge a Grècia on va emmalaltir fins a morir a Bríndisi en el viatge de retorn a Itàlia. L'obra a què es refereix el text és *L'Eneida*, el poema èpic que conta la història d'Eneas des de la seva fugida de Troia, quan és assaltada pels grecs, fins la seva arribada a Itàlia per fundar la ciutat d'on sorgirà la nissaga dels romans. A més d'Eneas, l'obra té dos altres protagonistes importants: Dido, reina de Cartago que és abandonada per Eneas per ordre dels déus, i Turn, cap dels rúts, contra qui lluita l'heroi per l'amor de Lavínia. August, en impedir que els amics de Virgili destruïssin l'obra inacabada, va evitar que Troia —que ja havia cremat una primera vegada amb l'entrada dels grecs—, tornés a cremar de forma metafòrica, en la mesura que destruint l'obra, es destruïa també el relat de la desfeta de la ciutat. Amb la frase “he cantat pasturatges, conreus i cabdills”, l'epitafi es refereix a les tres obres que va escriure Virgili: els “pasturatges” són *Les Bucòliques*; els “conreus”, *Les Geòrgiques*, i els “cabdills”, *L'Eneida*.

OPCIÓ B**Exercici de morfosintaxi (1 punt)**

In lectum deinde transgressus és una construcció anomenada de participi concertat; *transgressus* concorda amb *Augustus*.

Exercici de llengua, literatura o civilització romanes (2 punts)

1. La inexorabilitat de la mort (o un concepte similar); 2. L'elogi de la vida senzilla (o un concepte similar); 3. La immortalitat del poeta i de la seva obra (o un concepte similar); 4. La necessitat d'aprofitar el moment present (o un concepte similar).

Exposició d'un tema de literatura o civilització romanes (2 punts).

El següent redactat és un simple model, que evidentment no ha de ser replicat per l'estudiantat.

A les termes romanes hi havia el següents àmbits caldejats: el *tepidarium*, el *caldarium* i el *laconicum* o la *sudatio*. El tepidari era una sala temperada on no solia haver-hi aigua, amb uns bancs on s'asseien els banyistes mentre s'acostumaven al canvi de temperatura entre el frigidari i el caldari. El caldari era la sala per prendre el bany calent; hi havia banyeres d'aigua calenta, que formaven uns graons on reposaven els banyistes, i també una pica amb aigua freda per tal que els usuaris poguessin remullar-se. Finalment hi havia dos tipus de sauna: la *sudatio* o sauna humida i el lacònic o sauna seca, sala semicircular proveïda d'una obertura al sostre que permetia alliberar temperatura en cas de massa escalfor. La calefacció de totes aquestes sales s'aconseguia mitjançant la circulació de l'aire calent generat per un forn de llenya subterrani. L'aire circulava a través de l'*hipocaustum* –un espai buit existent entre el paviment per on circulaven els usuaris i el terra de l'edifici- i de 'espai intermedi d'un sistema de doble paret; en el cas del lacònic la paret estava proveïda d'uns petits forats per on sortia directament vapor d'aigua. Les termes eren un lloc d'esbargiment amb una funció triple: mantenir la higiene personal, exercitar el cos amb l'exercici físic i fomentar la vida social dels ciutadans. A Catalunya s'han trobat restes de termes públiques a Lleida, a Barcelona, a Badalona, a Sant Boi del Llobregat, a Empúries, a Caldes de Montbui, a Caldes de Malavella, etc.”